

UCHWAŁA NR XVI/59/11

RADY MIEJSKIEJ W IŁŻY z dnia 05 września 2011 roku

w sprawie : rozpoznania skargi p. [REDAKTORZ].

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 08 marca 1990 roku o samorządzie gminnym(t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591 z późn. zmian.) oraz art.229 pkt 3 ustawy z dnia14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 98 , poz.1071 z późn. zmian.) - Rada Miejska Iłży po uzyskaniu wyjaśnień Pani Dyrektor Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej , uchwala co następuje :

§ 1

Skargę p. [REDAKTORZ] , w której zawarty jest zarzut beczynności w działaniach pani Dyrektor Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej dotyczący utrudniania w załatwianiu spraw związanych z pomocą dla syna [REDAKTORZ] - (przyznanie usług specjalistyczno - opiekuńczych, oraz umożliwienie osobom i rodzinie przezwyciężenia trudnych sytuacji życiowych , których nie są w stanie pokonać)- uznać za bezzasadną.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej celem powiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi z podaniem uzasadnienia faktycznego i prawnego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

UZASADNIENIE

Pani [REDAKTOWANO] złożyła do Burmistrza Iłży skargę w dniu 29.07.2011 roku na beczynność w działaniach Pani Dyrektor Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej

utrudniających załatwienie spraw związanych z pomocą dla Jej chorego syna [REDAKTOWANO]. Burmistrz w dniu 18 sierpnia 2011 roku zgodnie z art.229 ust.3 Kodeksu Postępowania Administracyjnego z dnia 14. 06. 1960 r. (Dz.U. Nr 30, poz.168 z późn. zmian) skierował skargę do Rady Miejskiej. W tym samym dniu na sesji nadzwyczajnej Rada zapoznała się z jej treścią i skierowała do Komisji Rewizyjnej w celu zajęcia stanowiska.

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 30 sierpnia 2011 roku zapoznała się z przedmiotową skargą i po wyjaśnieniach Pani Dyrektor Ośrodka i analizie działań jakie podjęła w tej sprawie od miesiąca stycznia do lipca bieżącego roku uważa za bezzasadną.

Pani Dyrektor Samorządowej Gminnej Jednostki Organizacyjnej do wykonania zadań z zakresu pomocy społecznej ma zatrudnionych pracowników socjalnych, którzy są odpowiedzialni w swoich rejonach działania za wsparcie rodzin w przezwyciężaniu ich trudności i problemów, a także udzielaniu pomocy poprzez prowadzenie pracy socjalnej z osoba lub rodziną w myśl art.2 ust.1 ustawy o pomocy społecznej. Trzeba zaznaczyć ,że pomoc społeczna ma za zadanie wspomagać rodziny w ich trudnej sytuacji życiowej nie może natomiast przejąć na siebie w całości obowiązku sprawowania opieki.

W skardze jest stwierdzenie ,że syn [REDAKTOWANO] nie otrzymał żadnej pomocy ze strony Ośrodka. Komisja analizując I półrocze 2011 roku stwierdziła, że pracownik socjalny przy akceptacji Pani Dyrektor podejmował szereg działań mających na celu pomoc choremu Rafałowi w trudnej sytuacji zarówno mieszkaniowej jak i finansowej. Służył pomocą w każdej sytuacji. Pan [REDAKTOWANO] od 15.12.2010 roku do 01.03.2011 roku przebywał na Oddziale Psychiatrycznym w Krychnowicach. Pomimo pobytu podopiecznego w szpitalu pracownik socjalny był w stałym kontakcie z pracownikiem socjalnym tegoż szpitala. Pilotował termin opuszczenia szpitala oraz uzyskanie informacji na temat Jego zdrowia. W miesiącu lutym 2011 roku pracownik socjalny pomógł podopiecznemu przy współdziałaniu matki wypełnić wniosek o lokal socjalny do Społecznej Komisji Mieszkaniowej przy Urzędzie Miejskim w Iłży.

Lokal został przydzielony Panu [REDAKTOWANO], wyposażony i czekał na podopiecznego kiedy wyjdzie ze szpitala. Wszystkie działania na rzecz Pana [REDAKTOWANO] były podejmowane i nadzorowane przez Panią Dyrektor Ośrodka.

W dniu 16.02.2011 roku Pani [REDAKTOWANO] złożyła wniosek do ośrodka o przyznanie synowi usług opiekuńczych po powrocie ze szpitala. W związku z powyższym 25.02. 2011 roku Ośrodek wystosował pismo do Wydziału Polityki Społecznej w Warszawie z wnioskiem o zgodę przyznania usług specjalistycznych dla Pana [REDAKTOWANO] oraz zaopiniowanie osoby świadczącej usługi. 09.03.2011 roku Ośrodek otrzymał z Wydziału Polityki Społecznej w Warszawie pozytywną opinię o objęciu Pana [REDAKTOWANO] specjalistycznymi usługami opiekuńczymi . Pan [REDAKTOWANO] był zadowolony zarówno z lokalu socjalnego ,a także z przydzielonej mu opieki. Powyższa forma pomocy była świadczona tylko przez okres 6 tygodni, ponieważ podopieczny często opuszczał swoje miejsce zamieszkania i przebywał w różnych miejscowościach, co uniemożliwiało świadczenie specjalistycznych usług opiekuńczych. Mimo próśb pracownika socjalnego Pan [REDAKTOWANO] nie chciał wrócić do wynajętego mu lokalu w Iłży tylko żądał wyremontowania pomieszczenia w Jasiońcu, który w czasie choroby zdewastował. Pani Dyrektor Ośrodka kilkakrotnie prowadziła rozmowy z Panią [REDAKTOWANO] na temat poprawy warunków mieszkaniowych syna w Jasiońcu Iłżeckim Górnym, ale bez rezultatów, gdyż ze strony

najbliższej rodziny brak było żadnej inicjatywy, a swoją postawą Pani [REDAKTOWANO] dążyła, aby cały remont wykonał ośrodek ze środków publicznych, a remont takiego mieszkania znacznie przewyższa koszty miesięcznej dotacji tj.(4.500 zł) jaką Ośrodek otrzymuje na zasiłki celowe z budżetu Gminy. Ponadto wielokrotnie Pani [REDAKTOWANO] ubolewała nad swoją sytuacją finansową ,ale ośrodek i w tym przypadku wyciągnął do niej przyjazną dłoń, informując w obecności pracownika socjalnego o możliwości ubiegania się o świadczenia pielęgnacyjne w wysokości 520 zł wraz z opłaceniem składki emerytalno-rentownej na syna [REDAKTOWANO] z tytułu posiadanego orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności. Forma ta została przez Panią [REDAKTOWANO] odrzucona. W myśl art.129 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek alimentacyjny obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. W związku z powyższym zapewnienie synowi całościowej opieki ciąży na Pani, bowiem zastosowanie zasady subsydialności w art. 2 ust.1 ustawy o pomocy społecznej wynika ,iż pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej umożliwiającą rodzinom lub osobą pomoc w trudnych sytuacjach życiowych, których nie są w stanie pokonać wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. W przypadku braku możliwości świadczenia przez instytucję całodobowej opieki , Gmina może skierować osobę do Domu Pomocy Społecznej dla osób z zaburzeniami psychicznymi. Zgodnie z art.61 ustawy o pomocy społecznej obowiązani do odpłatności za pobyt w DPS są w kolejności mieszkaniac domu, małżonek , zstępni przed wstępnymi , gmina. Z dokumentów wynika, że syn Pani [REDAKTOWANO] nie pozostawał bez pomocy ze strony instytucji. Pracownik socjalny ciągle monitorował środowisko podopiecznego, był w stałym kontakcie z dziadkami, gdzie przebywał, , utrzymywał kontakty z sołtysem i właścicielami sklepów w Jasieńcu Iłżeckim Górnym i Dolnym. Mieszkanie socjalne czeka na niego i w każdej chwili może wrócić. Wszystkie działania podjęte przez Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej wobec skarżącej świadczą, iż przedmiotowa skarga jest bezzasadna ,a zarzuty w niej zawarte są bezpodstawne . Wszelkie działania, jakie były podejmowane przez Ośrodek były zgodne z prawem, w trosce o drugiego człowieka , nie zostały zaniechane czy też mataczone.